

nr 29

Abja Gümnaasiumi ajaleht

KADAKAS

Asutatud novembris 1995

Detsember 2008

Laste õigus kaitsele

31. juuli – 31. oktoobril 2008 toimus rahvusvaheline plakatikonkurss "Laste õigus kaitsele". Kunstiõpetuse õpetaja Christi Lõhmuse juhendamisel osalesid sellel konkursil Abja gümnaasiumi õpilased.

Kõik osalejad moodustasid neljaliikmelised võistkonnad ja panid fantaasia lendama. Kui plakatid olid valmis, valis kooli žürii parimad tööd, mis saadeti Tallinnasse järgmisele hindamisetapile.

Abja kooli jaoks oli see konkurss väga õnnestunud, kuna lausa kaks plakatit said poodiumikoha. 9. klassist Kristi Kõpp, Gerda Kont, Piret

Rang ja Sandra Saar said kolmanda koha ning 11. klassist Liis Kommer, Olja Fomina, Eva-Liisa Kõpp, ja Aneelia Kuusik olid väärt teist kohta üle-eestilises arvestuses.

Paraku edasihindamisele Pariisi läksid ainult esikohad. Kuid kurvasutamiseks pole põhjust, sest Eesti arvestuse esikolmikut ootas autastamine Tallinnas. Iga võistkonna liige sai sealt kaasa kingikoti ja maitsva köhutäie, ning vastavalt kohale medali.

Olja Fomina
XI klass

· III koha plakat

· II koha plakat

Elav ja loominguline Õie Tähtla

Intervjuu noore inglise keele õpetajaga

Selle õppeaasta alguses ühines meie kooliga uus inglise keele õpetaja Õie Tähtla. Tutvusime uue pedagoogiga lähemalt. Saime teada tema eluvaadetest ja arvamusi meie koolist.

Kus Te elate?

Viljandist väljas, aga ise pean ennast Viljandi elanikuks.

Kuidas iseloomustaksite ennast paari sõnaga?

Sihikindel. Natuke naiivne. Üldiselt normaalne inimene, omade kiisudega nagu enamus inimesi.

Mis on kõige meelde jäävam seik Teie lapsepõlvest?

Esimene asi, mis pähe tuleb, on minu kõndima õppimine, õigemini enne õppisin jooksmas. Ma olen tegelikult Kihnust pärit. Mäletan, et seal oli vanaemal kass ja siis tahtsin kiisu saba kätte saada ja hakkasingi selle poole jooksmas. Siia maani armastan kasse.

Kus Te õppinud olete?

Saarepeedi Põhikoolis, Viljandi Maagümnaasiumis, Olustvere teenindus- ja maamajanduskoolis. Seal õppisin raamatupidaja assistendiks, aga see töö ei meeldinud mulle. Praegu õpin Tartu Ülikoolis inglise keelt ja kirjandust.

Olid Teil head hinded?

Üldiselt jah. Mäletan, et olen saanud kaks kahte.

Mis oli Teie lemmiktund gümnaasiumis?

Neid oli kolm: inglise keel, eesti keel ja ajalugu.

Mida armastate kõige rohkem oma töö juures?

Mitte kunagi ei ole igav. Isiksused ja mõtted on lihtsalt nii originaalsed ja huvitavad. Mulle meeldib ka näha, kuidas õpilaste oskused paranevad ja nende püüdlikkus.

Miks otsustasite tulla Abja Gümnaasiumisse?

Pärast Olustvere kooli lõpetamist vajasin tegevust. Mõtlesin, et proovin õpetaja ametit, sest juba kooliajal aitasin teisi õpilasi. Teine põhjus oli see, et ma ei muutuks kodus laisaks.

Kuidas olete kohanenud meie kooliga?

Õpilaste nimed on enam-vähem peas. Juba teatakse, et olen õpetaja, mitte õpilane.

Millised on Teil suhted praeguste õpilastega ja teiste õpetajatega?

Klassis pean end siiski kehtestama. Mõned ei suuda veel korralikud olla. Kõik on muidu heasoovlikud. Kui õpilasele inglise keel ei meeldi, ei tähenda, et see inimene on kehvem. Õpetajatega on suhted head.

Mis Teie klassiruumis teistmoodi võiks olla?

Projektor võiks olla, Inglismaa kaart ei teeks paha. Kuluks üks diivan ära (naerab). Siiski olen rahul kõigega.

Millega rahustate närve pärast pingelist koolipäeva?

Ma sulen silmad ja kujutan ette, et olen kusagil mujal. Rahustab ka muusika, kassiga mängimine, luuletuste kirjutamine.

Milliseid hobisid harrastate?

Loen inglise kirjandust palju, kirjutan luuletusi ja näidendeid (Noorsoo Nukuteatri auhinna olen kaks korda võitnud näidenditega ja Minni Nurme nimelise eripreemia sain luuletuse

eest kunagi). Hobideks on raadioamatöörism, keeled, kassid. Huvitav on ka see, et mind teatakse haldjast ristiemanana, sest tänu minule on paljud paarid kokku saanud. Selle oma-moodi hobi ma tahan ära lõpetada (muigab).

Mis on Teie lemmiksaade/film?

“Wuthering Heights”, viimane lemmik on “Requiem For A Dream”. Meeldivad eesti klassikafilmid. Televisioonisaateid vaatan suhteliselt vähe, kui, siis mõnikord “Kodus ja võõrsil”.

Milline nädalapäev on Teie meelest parim? Miks?

Reede, sest tavaliselt on see vaba ja siis näen sõpru. Toimub palju üritusi ning üldse lõõgastav päev. Õde tuleb ka koju selleks päevaks.

Millisena näete oma tulevikku?

Tahan selle aasta lõpuni õpetajana vastu pidada. Unistus on õpetada Oxfordis eesti keelt. Kunagi tulevikus ma abiellun, aga seda suhteliselt vanalt. Võib-olla ei abiellu üldse. Lähen kuhugi vabatahtlikuna tööle. Tahan mängida amatööriteatri grupis. Aga algul siiski jätkan Eestis õpetajana.

Mida soovite õpilastele jätkuvaks õppeaastaks?

Tahtejõudu, ning kannatage mind välja, mina teid kannatan. Tahtsin mainida, et *rate* ei ole elu, mõni ei saa sellest hästi aru!

Olja Fomina ja Meidi Metsaroos

XI klass

Reportaaž

Õpilased rakkes, õpetajad loorberitel

Sellel päeval ei sisenenud me koolimajja õpilaste, vaid õpetajate uksest. Suundusime õpetajate tuppa, kust leidsime eest oma kirevad "kolleegid". Esimesed pool tundi naersime ja muljetasime üksteise välimuse üle. Seejärel suundusime rohketes pilkude ja arvukate järelhüüete saatel aulasse. Poola prostituut ja Barbie olid mõned hüüdnimed meie klassivendadele.

Koolipäeva avaaktus kujunes lühikeseks, asjalikuks. Anti üle võti ning kõlas Taavi Toomla, uue direktori, kõne. Ja tunnid saidki alata.

XIII C klass suundus kunstiõpetusse, kus neid ootas ees test teemal "Tuntud maalid". Nende klassijuhataja Kadri jäi rahule, hoolimata õpilase Kareli huvipuudusest ning õpilase Peetri pidevast segamisest.

Päeva lõpuks oli meil, "õpetajatel", võhm väljas ja närv krussis. Õpetajate tuba täitsid pidevad hüüded: "Minust ei saa kunagi õpetajat! Õpilased on hullud!"

Lõpetav aktus kujunes naljarohkeks. Õpetajad esitasid oma lõbusa näidendi, 4.klass kandis ette vaimuka kokkuvõtte, millest terve kool sai teada, et õpetajad ei oska kõige muu kõrval näiteks elektriline üles panna. Kõlas ka palju laule ja luuletusi ning aktuse lõpetas võimu tagasivahetus.

Päevale pani punkti kohvilaud, kus abituriendid ning endised ja praegused pedagoogid vahetasid muljeid. Pirukate ja koogisõõmist saatis endise huvijuhhi Mailer Bergi vahva lõõtsamäng.

Mis jäi meelde õpetajate päevast?

"Kristo alias Evelyn Lossi ning muidu kõige suuremate lobamokkade Taavi ja Caroli korrahoid aktusel."

XII klassi Gerli

"Võim. Tegelikult õpilased ja kollektiiv – läbi aegade parim!"

XII klassi Taavi

"Ilus aktus, südamlük. XII klassi laul. Muidugi ka õpetajatega bowlingu mängimine. Väga tore oli!"

Õpetaja Siiri Meidla

"Õpetajate ja õpilaste riietus. Füüsikatunnis õpetajate poolt vastatud küsimustikud. Parodeerimine."

X klassi Ida

Kertu Kask ja Kadri Kalm
XII klass

Luule, see ei tule tuulest ega kuku käisest ka... /A.Haava/

1. detsembril toimus Abja Gümnaasiumi saalis luuleõhtu, mis oli pühendatud Doris Kareva 50. ja Hando Runneli 70. sünnipäevale.

Kareva - "vaid naine olen" - nagu ta ise luuletab - õrn ja habras, armastusjanune salongiluuletaja; Hando Runnel - rahvalaulik, läbilõhki maa-poiss, kes polegi muust rääkinud kui maast ja selle hoidmisest.

Kaks nii vastandlikku luuletajat - üks äärmiselt naiselik ja teine tugevalt mehelik - mahtusid kenasti ühte luuleõhtusse. Doris Kareva elust ja luuleraamatutest kõneles allakirjutanu ning Hando Runneli elu- ja loome- teed valgustas õp Siiri Meidla.

10. klassi õpilased Hanna-Maria, Stefi, Timo ja Teemo ning 11. klassi noored Liis, Olja, Aneelia, Eva-Liisa, Kertu, Meidi, Aet, Moonika, Elliisa, Ando, Rait, Janar A., Rauno L., Kristel ja Margus lugesid Kareva ja Run-

neli luulet. Lugemine oli nauditav, kuna enamik luuletusi loeti peast. Suure aplausi teenis Margus oma vaba ja naljatleva esituslaadiga.

Muusikaliselt ilmestasid meie õhtut Stefi Suvu ja direktor Jüri Ojamaa, lauldes Runneli tekstidele tehtud laule. Spontaanselt haaras kitarr kätte Lõuna-Mulgimaa toimetaja Meelis Sõerd ja laulis toredate tordisõõmise laulu.

Küünlavalgusõhtu lõppes kohvi ja kringliga. Loodame taas elustada kunagised Abja kooli luuleõhtud. Praeguste 10. ja 11. klassi noortega on seda meeldiv teha.

Rändtähed veres räägivad unes ja üha: söömata, joomata elab - loomata olla ei saa.

/Doris Kareva/

Silvia Mälksoo

· Luuleõhtul. Foto: Meelis Sõerd

Leib on hea

Rukkileib on tore, rukkileib on hea, seda ikka sööma peab. Lõikan viilu, lõikan kaks, muutun järjest paksemaks.

Reedel, 10. oktoobril toimus meie armsas koolis leivapäev.

Leivapäeval osalesid 4., 8.a, 8.b, 9., 10. ja 11. klass, kes pidid tegema teemakohase plakati ning seda tut-

vustama. Esitluse seast toodi välja 4., 10. ja 11. klass, kes said auhinnaks maitstva kringli.

Leivanädal meenutab lastele, kui oluline on leib toidulaul.

Niiis - kodus, külas olles, koolis söögivahetundides - ärge unustage soovida: "Jätku leiba!"

Meidi Metsaroos
ja **Elliisa Nellis**
XI klass

Noppeid 9. klassi eesti keele lõputöödest

- Eestis ei kasva ainult ilus loodus, vaid ka tublid sportlased.
- Eestis elab sellepärast palju rahvast, sest neile meeldib Eesti.
- Antikvariaat on katusealune.
- Türgi naised ei näita ennast inimkonnale.
- Türgi naised on sõnakuulelikumad kui eesti naised.
- Teksti žanri määrasin ära teksti järgi.
- Ja alati aita hädal olijat!

• **Õp Christi Lõhmus.**
Autor: Kristel Kask, XI kl.
Karikatuurivõistluse I peauhind.

SPORT

KADAKAS

Kergejõustik

Abja Gümnaasiumi noored kergejõustiklased saavutasid suve jooksul mitmeid silmapaistvaid tulemusi.

Eesti Noorte Teatejooksude MV said meie kooli noored 4 medalit:

4*400m 3 koht
Kädy Kampus; Kätlin Kampus

4*110 mtj 3 koht
Taavi Toomla; Rauno Künnapuu

Eesti Juunioride MV
Rauno Künnapuu
400 mtj 3 koht 58.58
Taavi Toomla
kolmikhüpe 6 koht 12.77

Eesti A ja B klassi MV
Madis Sukk
odavise 54,24 3 koht
Kätlin Kampus
100m 13.43 10 koht
200m 27.55 10 koht
400m 1,02,72 8 koht

Kädy Kampus
100m 13.97 14 koht
200m 28.63 14 koht
400m 1.06.60 13 koht

Tõnis Liiber
vasar 40.92 7 koht
Ida Rahu 38.45 4 koht

Rukkililemängud
Kätlin Kampus
100m 13.85 8 koht
200m 28.35 4 koht
400m 1.02.93 5 koht

Kädy Kampus
100 m 14.35 10 koht
Rauno Künnapuu
400mtj 57.39 2 koht
200m 23.93 9 koht

Tõnis Liiber
vasar 40,04 5 koht
Taavi Toomla
kolmik 13.37 5 koht

Rauno Künnapuu
XI klass

Jalgpalliturniir

20. ja 21. oktoobril toimus meie koolis 8.–12. klasside vaheline jalgpalli turniir. Mängiti 2 x 10 minutit, mängijate arvuga 1 + 5. Kõik klassid said võistkonna kokku. Paljudel klassidel olid segavõistkonnad.

Mõned mängud kujunesid ühe mees-konna dikteerimisel. Samas nii mõnigi kohtumine oli väga tasavägine. Eriti pingeliseks kujunes 10. ja 11. klasside vaheline kohtumine. Mõlemad jahtisid liidrikohta ja vajasid võitu. Kõikidele pingutustele vaatamata jäi mäng viiki.

Turniiri tulemused:

9.-12.	2:2		8.-9.	1:1
8.-11.	0:5		11.-12.	4:0
10.-12.	1:1		10.-8.	3:2
9.-11.	0:1		9.-10.	0:4
10.-11.	0:0		8.-12.	0:7

1. koht – 11. kl. 10p, **2. koht** – 10. kl. 8p, **3. koht** – 12. kl. 5p, 4. koht – 9. kl. 2p, 5. koht – 8. kl. 1p.

Olja Fomina
XI klass

Meie seiklused Lätis

22. mail käisime ekskursioonil Lätis.

Esimesel päeval käisime Riia vanalinnas, kus oli väga palju ilusat ja huvitavat. Pärast seda sõitsime Jurmala poole, kus viibisime veepargis. Seal oli väga lõbus. Kõige huvitavam oli oranž toru, milles oli kiire veevool, ning pritsis vett näole. Pärast veepargi külastust läksime Jurmala Spa hotelli. Seal saime Oskari ja Aivariga ühise toa. Öhtust sõime Rootsi lauas. Öhtusöögi järel oli vaba aeg ja seejärel magamine.

Hommikul oli ka Rootsi laud. Hiljem käisime Oskari ja Aivariga hotelli basseinis ujumas. Kui olime hotellist sõitma hakanud, läksime Riia loomaaeda ja pärast seda Lidosse.

Üldiselt oli reis väga vahva!

Karl Puidet
VIII A klass

Kirjanikud käisid külas

Hingedekuu 12. päeval kohtusid Abja valla kirjandushuvilistega Toomas Vint, Tarmo Teder, Hannes Varblane ja Peep Ilmet.

Kultuurimaja väikeses saalis oli väljapanek kirjanike loomingust.

Esimesena sai sõna kirjanik ja luuletaja, ka kunstnik Toomas Vint. Juba aastaid jagab ta end kunsti ja kirjanduse vahel. Kui temalt küsida, kumb ta siis on, jätab ta vastuse alati võlgu. Toomas Vint rääkis oma elust kunstnikust venna Tõnis Vindi ja abikaasa Aili Vindi kõrval, oma alkoholiprobleemidest ja halvenevast tervisest. Eesti Vabariigi saabudes pidas ta seitse aastat kirjutamises pausi. Ta sõnas, et proosakirjanik peab tekstide kirjutamiseks aega leidma. Proosa esimene reegel on see, et mitte kunagi ei tohi end tühjak kirjutada. Tema teoste aineks on tegelaskujud ja olud elust enesest.

Luuletaja, tõlkija ja raamatukõitja Peep Ilmet on sündinud Palamuse apteegis ja üles kasvanud Avinurme apteegis. Temal algas kõik luuletuste lugemisest, tõukejõuks on sõna. Peep Ilmet on kirjutanud vabavärsilisi ja kindla värsimõõduga luuletusi. Sõnade otsimise mõttes luges regivärsse.

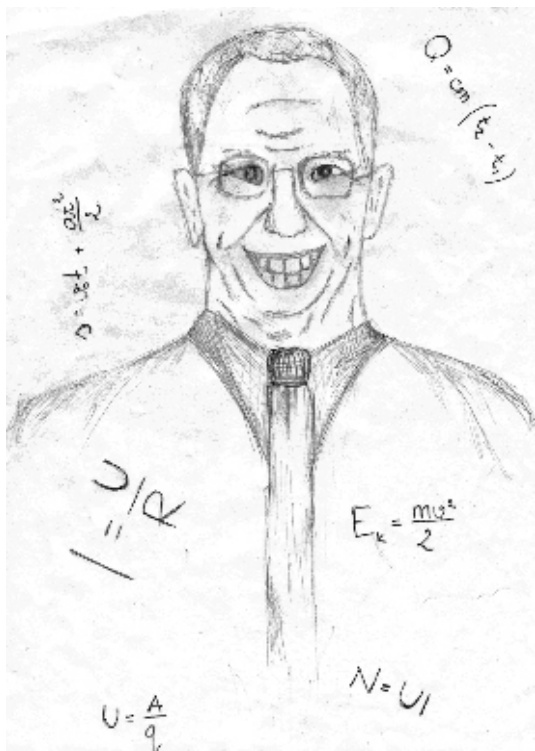
Talle meeldib oma luules keelekõllalisust ära kasutada. Tema puhul võib pikk luuletus tulla ühekorraga. Mõned värsid jäävad pikaks ajaks seisma. Ilmeti luuletusi on viisistatud, palju laulab neid Tõnis Mägi Ultima Thulega.

Hannes Varblane on Peep Ilmeti klassivend Nõo keskkooli füüsika eriklassist. Ta on üles kasvanud Kärstnas, ent Mulgimaa tema loomingus ei kajastu. Praegu elab Tartus ja töötab Tartu Kunstimuuseumis. Hannes Varblane on Ilmamaa nõukogu esimees. Ta tutvustas Hando Runneli 70. sünnipäevaks valminud raamatut "Värvahingede kriikumist kuulnud". Täna on temalt ilmunud seitse luulekogu. Luuletused on seotud mingi sündmusega.

Tarmo Teder on sündinud Kuresaares. Luuletamist alustas ta 16-17 aastasel. Ta on avaldanud ka paar romaani. Praegu elab Väana-Jõesuus ja töötab Sirbis. Jõuludeks ilmub tema sulest jõulujuttude kogumik.

Tore oli kohtuda elusuures kirjanikega. Palusin Peep Ilmetilt autogrammi luulekogusse "Tuulatud luuletused". See oli meelde jääv õhtupoolik.

Siiri Meidla

• **Õp Jüri Ojamaa.** Autor: Ida Rahu, X kl.
Karikatuurivõistluse II peaauhind.

• **Õp Olga Bulattšik.** Autor: Triin Kask, VIII A kl.

Tüdruk kaetud saladuste looriga...

Milline ma olen sisimas, kuidas mõtlen?
Kas mu südamesse kunagi pääsed?
Mina selles kõiges meeletult kahtlen,
põgene enne kui hilja, otsi väljapääse...

Sa ei tea mida mõtlen, mida tahan,
Minu põhimõtted on nii keerulised...
Olen ma hea või olen ma paha?
mul on lihtsalt omad veendumised...

Kas ma näen valesti, või sina?
Kuidas sa ei saa minust aru?
Minu silmad näevad sind ilusana,
miks peidad seda ilu pimeduse varju?

Nii palju saladusi tiirleb mu ümber,
millest kunagi ehk aru sa ei saa...
su küsimustele vastan alati umbes,
lepi juba, et mind ei õpita tundma!

See olen mina, kelleks kauaks jään ka.
Tüdruk, kes kaetud saladuste looriga...

Meidi Metsaroos
XI klass

Miks tahavad kõik mu õnne katki lõigata?

Liblikas lendas mu peole.
Millised imelised värvid.
Mis siis, kui panen käe oma kääle
ja välja toaksin käärid,
et lõigata sinu tiibu,
peatada su rõõmus õnnelend.
Mõtlesin ehk ainult viivu
ja vabadusse lasin sind.
Seal lendab see muretu loom,
koos minu julma mõttega.
Mis järgmine päev talle toob?
Kas uue inimese kääridega?

Meidi Metsaroos
XI klass

Kuidas nad unustasid oma väikse lapse?

Väike tüdruk mängis liivas,
keerutas ja tantsis selles.
Lõpuks ära väsis rabelemisest
ja otsustas mängida peitust.
Kaua oli kadunud väike laps,
aga ei otsinud teda isegi paps.
Peidust välja tulles märkas ta,
et oli läinud pimedaks ka.
Kõht oli tühi, kuid kodu ei ole.
Siin maailmas väljapääsu pole.
See väike laps olin mina,
eksinud ära tunnete metsa.
Kõik nagu oleks korras nüüd,
aga valus tunne ikka alles,
et kuidas nad ikkagi unustasid
oma väikse lapse...

Meidi Metsaroos
XI klass

Kodu seene all

Elas kord sipelgas. Tema kodu oli seene all. Ta oli enda kodus õhtuti, sest päeval ta töötas. Ta ärkas tavaliselt kell kuus hommikul, siis sõi ta kringlit ja jõi kuuma kohvi. Seejärel töttas ta tööle. Ta töötas aednikuna mõisahärra juures. Kella seitsme paiku õhtul seadis ta sammud kodu poole. Mari ja Kati otsustasid minna metsa seenele. Ja nende ohvriks sattus sipelga õdus seen, kus ta elas. Kui tööpäev sipelgal lõppes, hakkas ta koju kõmpima. Aga kodu polnud tal enam. Kui sipelgas veel surnud pole, on ta siia maani ilma koduta.

Laura Kesti
V klass

Kuidas jänes omale pikad kõrvad sai

Elasid kord üks kass ja kassitaoline loom. Nad olid suured sõbrad. Kassi hüütigi kassiks ja tema sõpra jäneseks. Jänesele maitses väga porgand, seda oli aga nende elupaigas vähe. Ühel päeval läks jänes porgandit otsima. Ta kõndis mitu ööd ja päeva, kuni lõpuks jõudis ühe taluni. Selle talu majas oligi just juhulikult laua peal kaks suurt ja prisket porgandit. Jänes tahtis neid iga hinna eest kätte saada. Uks oli lahti, jänes läks tuppa ja võttis laua pealt porgandid. Siis aga tuli talu peremees ja ta hakkas jänest taga ajama. Jänes põgenes elu eest ja saigi uksest peaaegu välja, aga ta kõrvad jäid ukse vahele ja need venisid pikaks, kuni lõpuks tal õnnestus lahti pääseda. Kõrvad olid tal aga pikad nagu porgandilehed. Sellest ajast peale ongi jäneste kõrvad pikad.

Mari Kask
V klass

• **Õp Linda Vares.**
Autor: Gert Kartsepp, V kl.

• **Õp Silvia Mälksoo.**
Autor: Jander Heil, V kl.

Ühe suve lugu

Üha uued ja uued piisad langevad aknale. Olen linnas, lõksus betoonist paneelide vahel. Liigun akna juurde ning võtan istet. Alt tänavalt kostub autode müra ning hetk hiljem olen juba bussis, mis sõidab mööda kruusast küláteed.

Hing on täis rahulolu, kohe-kohe olen kohal, viimane käänak. Bussi ukseid avanevad ning astun välja oma tohutute kompsudega. Ninna lööb suveõhtu magus lõhn. Alles nüüd mõistan, et üheksa piinarikast kuud on läbi. Könnin mööda väikest jalgrada, mis on mattunud üleni paksu uduloori sisse. Pärast veerandtunnist matka jõuan vana karjaaiani ja sealt juba tormabki mulle vastu suur must kräsuskarvaline koer ning eemalt veidi aeglasemal jooksusammul vanaema. Viskan kotid maha ja kükitan. Samal hetkel tunnen, kuidas märg soe keel üle mu näo käib – naeratan tahtmatult. Selle aja peale on ka vanaema kohale jõudnud ja oma käed ümber mu kaela põiminud.

„Tütreke, lõpuks oled sa kohal, olin juba üsna mures. Sa oled juba nii suur, ime, et sa veel siia tulla tahad.“

„Vanaema, sa ju tead, et ma tulen alati!“ Samas tunnen sisimas, et see on mu viimane suvi – järgmine aasta lõpetan gümnaasiumi, siis on kõik.

Võtame kotid ning sammume maja poole, Larss, nii on koera nimi, truult kõrval. Kell pool kaks läheme viimaks magama.

Päike on juba kõrgel taevas, kui silmad avan. Köögist tuleb kohvi ja pannkookide lõhna. Panen kiirelt selga õhukese suvekleidi ning lippan kööki.

„Tere!“ ütleb vanaema reipalt, vastan samaga.

Hommikusöök möödub lõbusalt vesteldes ning arutades, mis tööd ootavad tegemist, kuid siis ütleb vanaema midagi niisugust, mis laia naeratuse mu näolt pühib.

„Täna õhtul tuleb meile külaline – Henri. Sa peaksid teda mäletama.“

Muidugi ma mäletan teda, minu lapsepõlve suurim vihavaenlane.

„Miks ta tuleb?“

„Ta kodus tehakse remonti ning aastast eest suri ta vanaema. Tal pole kusagil olla ning siis ma lubasingi ta vanematele, et ta võib siia tulla.“

Mu maailm variseb kokku, kõik mu unistused imelisest suvest purunevad. Päev möödub kiirelt ning pea on käes õhtu. Juba ongi vanaema läinud bussis vastu. Istun nukralt köögis, mõeldes, kuidas ma suudan selle suve üle elada. Mind äratab mõtetest selja tagant kostuv: „Tere, Heleen!“ Ehmatades pööran end ringi. Mu ees

seisab kena sihvakas noormees.

„Tere, Henri!“

„Tütreke, pane ikka suu kinni,“ ütleb vanaema naerdes.

Tunnen, kuidas mu põsed lähevad kuumaks ja viidates väsimusele, kaon oma tuppa. Avan akna ning karge õhuvool paiskub mulle näkku. Esimest korda elus tunnen, et lubaduse pidamine võib väga raskeks osutuda. Seitsme aasta eest solvas Henri mind ja ma ütlesin talle, et vihkan teda niikaua, kuni hingan.

Hommikul ärkan väga vara, sest olen võtnud nõuks Henri't igal võimalusel vältida. Söön kiirelt ning torman aiamaale maasikaid rohima. Päike kõrvetab, seetõttu olen peagi vaid nappides päevitusriietes.

Jõuan just rohitud, kui mäe otsast kostub vanaema hääl: „Heleen, ära ennast ära tapa! Pea ikka vähe vahet ja tule lõunat sööma.“

„Kas tõesti on juba lõuna?“ küsin endalt.

Võtan riided ja lähen tuppa. Laua taga istuvad vanaema ja Henri ning arutavad midagi. Pesen käed ja võtan samuti istet. Peagi on kõik söönud ja köök puhas. Vanaema läheb uuesti lambaid pügama, Henri muru niitma ning mina porgandeid ja peete harvendama. Edasine päev möödub tavaliselt.

Õõsel ärkan kohutava palavuse peale üles, kõik kohad kõrvetavad. Süütan tule ja vaatan peeglisse olen üleni põlenud.

„Neetud!“

Nüüd meenub, et vanaemal on köögikapis põletuste vastu head salvi. Samal hetkel, kui end salviga määrin, astub kööki Henri.

Olen kindel, et järgneb meeletu naer, aga poiss hoopis lausub: „Oh sind, Heleen! Selleks, et mind vältida, põletad enda ära.“

Ma ei oska midagi öelda, tahaksin muutuda nähtamatuks.

Henri lisab: „Saan sind aidata?“

Endale ootamatult ütlen: „Jah, palun määri mulle seda seljale.“

Mõistes, mida ma ütlesin, jooksen salviga oma tuppa ja keeran ukse lukku. Uinun peatselt segaste tunnetega.

Hommikul näen, et põletus pole enam sugugi hull. Olen selle üle päris rõõmus. Alles nüüd märkan, et maja on kuidagi vaikne. Avan toa ukse ning silman Henri't, kes loeb mingit kirja.

„Tere hommikust! Kus vanaema on?“

„Hommikust!“ ütleb ta ning ulatab mulle paberi.

Seal seisab: „Tere lapsed! Varahommikul helistas mulle sõbranna ja ütles, et on väga haigeks jäänud. Tal on aga

külas lapselapsed, kelle vanemad on reisil. Seetõttu palus ta mind, et ma neid paar päeva hoiaksin. Ma poleks läinud, aga kuna teie olete juba täiskasvanud ja nemad alles pisikesed mudilased, otsustasin siiski minna. Helistan teile õhtul. Olge tublid!“

Juba hakkabki hämaiduma, kui lähen õhtusööki valmistama. Järsku kuulen meeletut karjet ja Larsi lakkaamatut haukumist. Torman nii kiiresti kui suudan aida poole. Henri lebab maas, üleni verine.

„Henri! Henri, mis juhtus?“

„Redel. . .“

Näen katkist redelit ning taipan, et ta kukkus katust parandades.

„Oota, ära liiguta! Ma toon toast sidemeid.“

Ma pole kunagi nii kiiresti jooksnud. Jõuan tagasi Henri juurde – jalg on lõhki.

„Kullake, ma tean, et sul on valus, aga pea vastu.“

Henri vaatab mulle otsa ja naeratab jõuetult. Tunni aja pärast saan vere pidama.

„Õnneks polnud luu katki.“

Enam ma ei suuda – puhken ohjeldamatult nutma. Henri haarab mu oma embusesse.

„Anna andeks! Anna mulle kõik andeks! Ma vihkan ennast siiani, selle seitsme aasta taguse loo pärast ja ka tänase. Heleen, ma ei ole osav sõnades, aga. . .“

„Aga?“ küsin läbi nutu.

„Aga sa tähendad mulle rohkem, kui arvata oskad.“

Ohkan raskelt ning kallistan teda nii kõvasti, kui jaksan. Komberdame tuppa ja ma aitan ta elutoa diivanile pikali.

„Kas sa soovid midagi süüa?“ Ise tunnen, et endine isu on täiesti kadunud.

„Ei, aga palun juua.“

Viin talle klaasiga vett ning istun ta kõrvale.

Peale mõningast vaikust ütleb ta: „Lähme õue kiigele, nii nagu varem.“

Peagi lesime tekkidega vooderdatud kiigel ja jälgime tähti.

„Ega su jalg ei valuta?“

„Ei, tänu sulle ei valuta.“

Endalegi ootamatult kallistan Henri't.

„Ütle, et see ei lõppe kunagi.“

„Ei, see ei lõppe kunagi.“

„Palun hoia mind.“

Ta käsi võtab mult tugevalt ümbert kinni ja me unume.

Ehmatades avan silmad. Olen lõksus betoonist paneelide vahel ning aknad on vihmast märjad.

Ida Rahu
X klass

Rebaste ristimine

· Meie rebased

· Kõigepealt sai iga rebane korraliku hommikusöögi

· Igal rebasel peab kala kaelas olema

· Korralikud rebased laulavad vanematele ja parematele ülistuslaulu

· Rebased lõögastumas

· Rebased said vastavad näod

· Lõpetuseks sai iga rebane näo jahuseks teha

· Vanemad ja targemad plaane tegemas

KADAKAS. Abja Gümnaasiumi ajaleht. Abja tee 15. Toimetuse kolleegium: Olja Fomina, Meidi Metsaroos, Eliisa Nellis ja Silvia Mälksoo. Trükikoda: AS Hetika. Tiraaž 250.